

stosownie do zakresu ich działalności nastąpi w terminie do dnia 30 czerwca 1994 r.

2. Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego przejmie z dniem 1 stycznia 1994 r. uprawnienia Prezesa Komitetu jako organu założycielskiego dla przedsiębiorstwa państwowego Wydawnictwa Normalizacyjne „ALFA”.

3. Prezes Głównego Urzędu Miar w terminie do dnia 30 kwietnia 1994 r. sporządzi bilans Komitetu za 1993 r. Wierzytelności i zobowiązania Komitetu według stanu na dzień 31 grudnia 1993 r. zostaną przekazane odpowiednio:

- 1) Polskiemu Komitetowi Normalizacyjnemu w części dotyczącej działalności normalizacyjnej,
- 2) Głównemu Urzędowi Miar w części dotyczącej działalności metrologicznej,

3) Polskiemu Centrum Badań i Certyfikacji w części dotyczącej badań i certyfikacji.

§ 5. Organy i jednostki określone w § 1 przejmą przekazane im nieruchomości i inne mienie, o którym mowa w § 2, oraz wierzytelności i zobowiązania, o których mowa w § 4 ust. 3, protokołami zdawczo-odbiorczymi.

§ 6. Wykonanie przepisów niniejszego rozporządzenia powierza się Prezesowi Głównego Urzędu Miar, Prezesowi Polskiego Komitetu Normalizacyjnego i Dyrektorowi Polskiego Centrum Badań i Certyfikacji.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1994 r.

Prezes Rady Ministrów: *W. Pawlak*

634

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 grudnia 1993 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie czasu pracy w zakładach pracy.

Na podstawie art. 129 § 2, art. 139 § 2, art. 141 § 4 i art. 150 oraz w związku z art. 131, 151 i 295¹ Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1988 r. w sprawie czasu pracy w zakładach pracy (Dz. U. z 1991 r. Nr 117, poz. 511 i z 1992 r. Nr 102, poz. 518) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 19 w ust. 1 liczbę „1993” zastępuje się liczbą „1994”,
- 2) w § 20 pkt 1—3 otrzymują brzmienie:
 - „1) pracowników górnictwa w zakresie unormowanym przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1981 r. w sprawie szczególnych przywilejów dla pracowników górnictwa — Karta Górnika (Dz. U. z 1982 r. Nr 2, poz. 13),

2) pracowników urzędów państwowych w zakresie unormowanym przepisami ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214, z 1984 r. Nr 35, poz. 187, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24, Nr 34, poz. 178 i 182, z 1990 r. Nr 20, poz. 121, z 1991 r. Nr 55, poz. 234, Nr 88, poz. 400 i Nr 95, poz. 425 oraz z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 90, poz. 451),

3) pracowników Narodowego Banku Polskiego w zakresie unormowanym przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 października 1983 r. w sprawie praw i obowiązków pracowników Narodowego Banku Polskiego (Dz. U. Nr 64, poz. 290)”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1994 r.

Prezes Rady Ministrów: *W. Pawlak*

635

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 grudnia 1993 r.

w sprawie zryczałtowanego podatku dochodowego od przychodów osób fizycznych.

Na podstawie art. 9 pkt 1 i 4, art. 18 ust. 3 oraz art. 38 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1993 r. Nr 108, poz. 486) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Opodatkowaniu zryczałtowanym podatkiem dochodowym, z zastrzeżeniem § 3, podlegają przychody uzyskane przez osoby fizyczne z prowadzonej działalności gospodarczej lub z wykonywania wolnego zawodu, w tym

również, gdy działalność ta jest prowadzona w formie spółki cywilnej osób fizycznych, zwanej dalej „spółką”.

2. Podatnicy opłacają w roku podatkowym zryczałtowany podatek dochodowy od przychodów z działalności określonej w ust. 1, jeżeli:

- 1) w roku poprzedzającym rok podatkowy:
 - a) uzyskali przychody z tej działalności, prowadzonej wyłącznie samodzielnie, w wysokości nie przekraczającej kwoty 1.200.000.000 zł lub
 - b) uzyskali przychody wyłącznie z tytułu udziału w spółce, a suma przychodów wspólników spółki z tej działalności nie przekroczyła kwoty 1.200.000.000 zł,
- 2) rozpoczną działalność w roku podatkowym i nie korzystają z opodatkowania w formie karty podatkowej — bez względu na wysokość przychodów.

3. Jeżeli podatnik w roku poprzedzającym rok podatkowy prowadził działalność samodzielnie oraz w formie spółki, to w roku podatkowym opłaca zryczałtowany podatek dochodowy od przychodów:

- 1) odrębnie z działalności wykonywanej samodzielnie i odrębnie z działalności wykonywanej w formie spółki, gdy spełnia warunki określone w ust. 2 pkt 1, albo
- 2) z działalności wykonywanej samodzielnie, gdy spełnia warunek określony w ust. 2 pkt 1 lit. a), lub z działalności wykonywanej w formie spółki, gdy spełnia warunek określony w ust. 2 pkt 1 lit. b).

§ 2. 1. Opodatkowanie zryczałtowanym podatkiem dochodowym stosuje się do podatników rozpoczynających działalność w roku podatkowym od dnia uzyskania pierwszego przychodu przez podatnika, który w poprzednim roku podatkowym działalności tej nie prowadził. W przypadku nowo utworzonej spółki za rozpoczęcie działalności uważa się datę uzyskania pierwszego przychodu przez spółkę.

2. Nie stanowi rozpoczęcia działalności w roku podatkowym całkowita lub częściowa zmiana branży lub przedmiotu działalności, a w spółce — zmiana umowy spółki lub zmiana wspólników. Nie stanowi również rozpoczęcia działalności jej podjęcie po okresowym zaprzestaniu działalności w roku podatkowym.

§ 3. 1. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do podatników:

- 1) opłacających podatek na podstawie odrębnych przepisów w sprawie zryczałtowania podatku dochodowego od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne oraz w sprawie karty podatkowej,
- 2) korzystających z okresowego zwolnienia od podatku dochodowego na podstawie odrębnych przepisów,
- 3) osiągających w całości lub części przychody z tytułu:
 - a) prowadzenia aptek,
 - b) wykonywania usług notarialnych, adwokackich, radcowskich i innych usług prawniczych,

- c) wykonywania wolnego zawodu adwokata w zespole adwokackim,
 - d) świadczenia usług w zakresie prowadzenia ksiąg rachunkowych, ksiąg przychodów i rozchodów oraz innych usług w zakresie rachunkowości,
 - e) działalności w zakresie udzielania pożyczek pod zastaw (prowadzenia lombardów),
 - f) działalności w zakresie kupna i sprzedaży dewiz i wartości dewizowych,
 - g) świadczenia usług zaliczanych, zgodnie z Klasyfikacją usług, do podbranży 89302 „Rzeczoznawstwo”, a w szczególności wykonywania ekspertyz, oceny jakości, doradztwa, usług w zakresie wzornictwa przemysłowego, wystroju wnętrz,
- 4) wytwarzających wyroby opodatkowane podatkiem akcyzowym.

2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się również do podatników, którzy podjęli działalność samodzielnie lub w formie spółki, jeżeli przed rozpoczęciem tej działalności w roku podatkowym lub w roku poprzedzającym rok podatkowy wykonywali usługi będące przedmiotem ich działalności na podstawie umowy o pracę lub spółdzielczego stosunku pracy.

§ 4. 1. Zryczałtowany podatek dochodowy wynosi:

- 1) z działalności usługowej — 7,5% przychodów, z zastrzeżeniem pkt 2 i 3,
- 2) z działalności wytwórczej, usługowej w zakresie budownictwa lub w zakresie przewozów ładunków taborem samochodowym o ładowności powyżej 2 ton albo polegającej na wypożyczaniu rzeczy — 5% przychodów,
- 3) z działalności handlowej albo z działalności gastronomicznej, jeżeli nie jest prowadzona sprzedaż napojów o zawartości powyżej 1,5% alkoholu, lub z działalności rybaków morskich i zalewowych w zakresie sprzedaży ryb i innych surowców z własnych połowów, z wyjątkiem konserw oraz prezerw z ryb i innych surowców z połowów — 2,5% przychodów.

2. Jeżeli podatnik prowadzi działalność, z której przychody opodatkowane są różnymi stawkami określonymi w ust. 1, zryczałtowany podatek dochodowy ustala się według stawki właściwej dla przychodów z każdego rodzaju działalności, pod warunkiem że prowadzi ewidencję przychodów w sposób umożliwiający określenie przychodów z każdego rodzaju działalności. W razie gdy podatnik nie prowadzi odrębnej ewidencji w sposób zapewniający ustalenie przychodów dla każdego rodzaju działalności, zryczałtowany podatek dochodowy wynosi 7,5% przychodów.

3. Jeżeli działalność, o której mowa w ust. 1, wykonywana jest przez wspólników, przychody ustala się osobno dla każdego wspólnika w stosunku, w jakim pozostają udziały wspólników w dochodach i stratach spółki. W braku przeciwnego dowodu przyjmuje się, że udziały wspólników w przychodach są równe.

§ 5. 1. Za działalność usługową, o której mowa w § 4 ust. 1, uważa się działalność gospodarczą, której przedmiotem są czynności określone w Klasyfikacji usług oraz Skróconej klasyfikacji usług, wydanych na podstawie odrębnych przepisów; do usług zalicza się również wytwarzanie przedmiotów (wyrobów) na indywidualne zamówienie z materiałów własnych wykonawcy, w tym także połączone z czynnościami ich instalowania, uwzględniające indywidualne cechy lub życzenia zamawiającego, jeżeli przedmioty te (wyroby):

- 1) nie są przeznaczone przez zamawiającego do dalszej odprzedaży,
- 2) nie służą zamawiającemu do celów produkcyjnych i usługowych jako surowce, materiały, półfabrykaty, elementy, części itp.

2. Za działalność gastronomiczną, o której mowa w § 4 ust. 1, uważa się usługi związane z przygotowaniem posiłków oraz sprzedażą posiłków i towarów.

3. Za działalność handlową, o której mowa w § 4 ust. 1 pkt 3, uważa się sprzedaż w stanie nie przetworzonym nabytych uprzednio produktów (wyrobów) i towarów, w tym również takich, które zostały przez sprzedawcę zapakowane lub rozważone w mniejsze opakowania albo rozlane w butelki, puszki lub mniejsze pojemniki.

4. Sprzedaż wyrobów własnej produkcji prowadzona przez podatnika, który te wyroby wytworzył, nie jest traktowana jako oddzielny rodzaj działalności, lecz jest zaliczana do działalności wytwórczej.

§ 6. 1. Podatnicy i spółki, których wspólnicy są opodatkowani zryczałtowanym podatkiem dochodowym, są obowiązani prowadzić ewidencję przychodów i zakupów, zwaną dalej „ewidencją”, według określonego wzoru, stanowiącego załącznik do rozporządzenia.

2. Ewidencja powinna być zbroszurowana, a jej karty ponumerowane.

3. Przed rozpoczęciem zapisów ewidencję należy przedstawić do poświadczenia urzędowi skarbowemu właściwemu w sprawie podatku dochodowego. Jeżeli działalność jest prowadzona w formie spółki, obowiązku poświadczenia dopełnia jeden ze wspólników. W przypadku gdy jeden ze wspólników ma miejsce zamieszkania na terenie działania urzędu skarbowego, na którego obszarze znajduje się siedziba spółki, obowiązek, o którym mowa w zdaniu poprzednim, ciąży na tym wspólniku.

4. Ewidencję oraz dowody, na których podstawie dokonywane są w niej zapisy, należy przechowywać w miejscu wykonywania działalności lub w miejscu wskazanym przez podatnika jako jego siedziba.

5. Ewidencję wraz z dowodami należy przechowywać przez 5 lat, licząc od końca roku podatkowego, którego dotyczy.

6. Zapisów w ewidencji dokonuje się:

- 1) w zakresie przychodów — na podstawie wystawionych faktur (rachunków), jeżeli sprzedaż ta jest dokumen-

towana fakturami (rachunkami), a w razie sprzedaży bez faktur (rachunków) — na podstawie dziennego zestawienia sprzedaży, w jednej pozycji obejmującej te przychody,

- 2) w zakresie zakupów towarów przeznaczonych do dalszej odprzedaży oraz zakupów materiałów i surowców — na podstawie otrzymanych faktur (rachunków) lub dowodów wewnętrznych albo paragonów, jeżeli zakup został dokonany bez faktury (rachunku); do dokumentowania zapisów dowodami wewnętrznymi i paragonami stosuje się odpowiednio przepisy w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów.

7. Zapisów dokonuje się po zakończeniu dnia, nie później niż przed rozpoczęciem działalności w dniu następnym. Zapisów w ewidencji można dokonywać w łącznej kwocie wynikającej z dziennego zestawienia dowodów, o których mowa w ust. 6.

8. W ciągu czternastu dni od ostatniego dnia miesiąca należy zsumować zapisy w ewidencji. W razie prowadzenia więcej niż jednej ewidencji, w tym samym terminie zapisy sum miesięcznych z poszczególnych ewidencji należy przenieść do jednej ewidencji i zsumować. Po zakończeniu roku należy sporządzić, na oddzielnej karcie ewidencji, ogólne roczne zestawienie sum miesięcznych i zsumować je. Zapisów należy dokonywać w sposób trwały i niezniszczalny.

9. Obowiązek prowadzenia ewidencji powstaje od pierwszego dnia, od którego ma zastosowanie opodatkowanie w formie ryczałtu. Podatnicy rozpoczynający działalność w roku podatkowym dokonują zapisów od dnia, o którym mowa w § 2; w tym przypadku zakupy towarów, materiałów i surowców, dokonane przed tym dniem, należy wpisać w jednej pozycji.

§ 7. 1. Podatnicy dokonujący pracownikom wypłat ze stosunku pracy, o których mowa w art. 12 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 1993 r. Nr 90, poz. 416), zwanej dalej „ustawą”, obowiązani są prowadzić indywidualne (imienne) karty przychodów pracowników, zwane dalej „kartami”. Karta powinna zawierać co najmniej następujące dane: imię i nazwisko, kwotę wypłaconych w danym miesiącu przychodów brutto (w gotówce i w naturze), koszty uzyskania przychodu, dochód za miesiąc, razem dochód narastająco od początku roku i należną zaliczkę na podatek dochodowy.

2. Karty powinny być wypełnione najpóźniej w terminie przewidzianym dla przekazania zaliczki do właściwego urzędu skarbowego.

3. Podatnicy wypłacający osobom fizycznym należności, o których mowa w art. 13 pkt 2—8 ustawy, obowiązani są przechowywać listy płac i dowody tych wypłat przez 5 lat, licząc od końca roku podatkowego, którego dotyczy.

§ 8. Jeżeli podatnik prowadzi odrębnie ewidencję, o której mowa w art. 27 ust. 1 lub 4 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129,

